

საქმე # 160100118002617318

საქმე #1/236-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

29 ოქტომბერი, 2018 წელი

ქ.ბო-

----ი

ბო-----ის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალი-ნი**

სხდომის მდივანი - **ვერიკო ნინი-შვილი**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი----- ძი-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ზუ---- ყი----- (დაბადებული - 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #1-----, უმაღლესი განათლებით, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ბო-----ი, ვა----- გო-----ს ქ.N-).

ადვოკატი - რამაზ რიჟამაძე

კვალიფიკაცი- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით.

დისპოზიცი- ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღი-

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 31 აგვისტოს, დაახლოებით 10:00 საათზე, ქ.ბო-----ში, ვა----- გო----- ს ქუჩა N--ში მდებარე ზუ---- ყი-----ის საცხოვრებელ სახლში, ეჭვი-ნობის ნი-დაგზე მომხდარი შელაპარაკების გამო, ზუ---- ყი-----მ მეუღლეს-მა----- ჩო-----ს ხელი ჩაავლო მარჯვენა- მხარში და ძლიერად მოუჭირა, მან ასევე თავი ჩაარტყა სახეში მა--

--- ჩო-----ს, ხოლო შემდეგ დაარტყა მარჯვე-- ყურის უკან კეფასთან, რის გამოც მა----- ჩო-----მა ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა ბრალდებულმა ზუ--- ყი-----მ თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა: 2018 წლის 31 აგვისტოს ეჭვი-ნობის ნი-დგაზე მეუღლესთან მა----- ჩო-----თან მოუვიდა შელაპარაკება რა დროსაც ხელი ჩაავლო მარჯვე-- მხარში და ძლიერად მოუჭირა, თავი ჩაარტყა სახეში და დაარტყა მარჯვე-- ყურის უკან კეფასთან, მანვე განმარტა, რომ იგი გულწრფელად ინანიებს მის მიერ ჩადენილ ქმედებას.

2.2. ზუ--- ყი-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადე-- ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულ მა----- ჩო-----ის, მოწმე ლე-- მე-----ის, ნო-- ჩო-----ის, ლი-აბ-----ის, ნო-- და-----ს, ალ----- ჩა-----ს გამოკითხვის ოქმებს, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმს, და სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 5 სექტემბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №006300718 დასკვნას, ასევე ბრალდებულ ზუ--- ყი-----ის მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემულ აღი-რებით ჩვენებას.

2.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდები-ნ“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ზუ--- ყი-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდებისა მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.4. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენებას.

2.5. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 8 ივნისის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №006300718 დასკვნით დადგენილი-, რომ სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ცენტრის პაციენტის სამედიცინო ბარათი N523-ის მო--ცემებით მა----- ჩო-----ს 31.08.2018 წ. აღენიშნებოდა ექსკორი-ცი- მარჯვნივ კისრის მიდამოში, რომელიც განვითარებული- რაიმე მკვრივი ბლავგი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად.სამედიცინო ბარათში არსებული მო--ცემებით დაზი-ნების ხანდაზმულობა ვერ დადგინდა.

2.6. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის,

დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილი-, ასევე ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამი-ნის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელი- იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.8. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.9. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებული-, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegué, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიცი-ში-, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychevy v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.10. სასამართლო საქმეში არსებულ იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მი-ჩნი-განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ ჯანმრთელობა, ისევე როგორც სიცოცხლის უფლება, ადამიანის ფუნდამენტური უფლებაა. იგი შეუფასებელი სიკეთეა და მასზე მნიშვნელოვანწილადაა დამოკიდებული ადამიანის სიცოცხლის ხანგრძლივობა, მისი გუნებაგანწყობილება, შრომისუნარიანობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართველოში ადამიანის ჯანმრთელობა დაცული- კონსტიტუციითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებული- საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის მიხედვით, „ყველას უფლება აქვს მისი და მისი ოჯახის ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის ადეკვატური სტანდარტით ცხოვრებისა...”

3.2. კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებული- ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეუ---ცხოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვი- ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამიანის ჯანმრთელობა.

3.3. სასამართლო ყუ---დღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე, თუმცა, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ბრალდების მხარის მტკიცებულებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მინიჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამართლოს ვალდებულებაა.

3.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში ზუ--- ყი--- ის მიერ განხორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამართლებრივად მართებული-, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: დაზარალებულ მა--- ჩო-----ის, მოწმე ლე-- მე-----ის, ნო-- ჩო-----ის, ლი- აბ-----ის, ნო-- და-----ს, ალ----- ჩა-----ს გამოკითხვის ოქმებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 5 სექტემბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №006300718 დასკვნით, ასევე ბრალდებულ ზუ--- ყი---ის მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემულ აღი-რებით ჩვენებით, უტყუარად დადასტურებულად მი-ჩნი- ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ჩაიდინა ძალადობა, კერძოდ: 2018 წლის 31 აგვისტოს, დაახლოებით 10:00 საათზე, ქ.ბო---ში, ვა----- გო-----ს ქუჩა N--ში მდებარე ზუ--- ყი---ის საცხოვრებელ სახლში, ეჭვიანობის ნი-დაგზე მომხდარი შელაპარაკების გამო, ზუ--- ყი---მ მეუღლეს-მა--- ჩო-----ს ხელი ჩაავლო მარჯვენ- მხარში და ძლიერად მოუჭირა, მან ასევე თავი ჩაარტყა სახეში მა--- ჩო-----ს, ხოლო შემდეგ

დაარტყა მარჯვე-- ყურის უკან კეფასთან, რის გამოც მა----- ჩო-----მა ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.5. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილი-, რომ დაზარალებული მა----- ჩო-----ი არის ბრალდებულ ზუ---- ყი-----ის მეუღლე. საქართველოს სსკ-ის 11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ მუხლის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბები-, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას.

3.6. ამდე--დ, ბრალდებული ზუ---- ყი----- და დაზარალებული მა----- ჩო-----ი საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად ითვლები-ნ ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღი-რებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელი- პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასი-თის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამი-ნის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტი-ს წარმოადგენს.

3.8. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მი-ჩნი-, რომ ზუ---- ყი-----მ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლი-ნი. ამავე

მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლი-ნი-, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლი-ნობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლი-ნი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშნვის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასი-თი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლი-ნობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე, ი-რადთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

4.5. საქართველოს კონსტიტუციის მე-17 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, „დაუშვებელი- ადამი-ნის წამება, არაჰუმანური, სასტიკი ან პატივისა და ღირსების შემლახველი მოპყრობა და სასჯელის გამოყენება“, რაც, თავის მხრივ, სასჯელის პროპორციულობის კონსტიტუციურსამართლებრივ მნიშვნელობაზე მეტყველებს, ვინაიდან იგი ადამი-ნის ღირსების დაცვას უკავშირდება.

4.6. მოცემულ შემთხვევაში, ზუ---- ყი-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნი-, ხოლო შემამსუბუქებელ გარემოებებად სასამართლო მიიჩნევს იმ ფაქტს, რომ ბრალდებულ ალი-რებას და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, წარსულში არაა ნასამართლევ. საგულისხმოა ის გარემოებაც, რომ დაზარალებულმა მა----- ჩო-----მა განცხადებით მომართა სასამართლოს და

ითხოვა ზუ--- ყი-----ის პასუხისმგებლობისგან გათავისუფლება იმ გარემოებებზე დაყრდნობით, რომ მან აპატი- ზუ--- ყი-----ს ჩადენილი ქმედება და შერიგდნენ.

4.7. სასამართლო ყუ---დღებას ამახვილებს ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილი-განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასამართლევ, ჰყავს არასრულწლოვანი შვილი, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოცი-ლიზაცი-.

4.8. სასამართლო ითვალისწინებს ზუ---- ყი-----ის კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს და მი-ჩნი-, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ზუ---- ყი-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელი 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა. როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოცი-ლიზაციას.

4.9. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღი-რებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილი- დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებულმა წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან ზუ---- ყი-----მ ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არ არის ნასამართლევი და აღი-რებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე მისი პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხასი-თის გათვალისწინებით, სასამართლოს მი-ჩნე-ი, რომ მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუდგინდეს გამოსაცდელი ვადა. ამასთან, სასამართლოს მიზანშეწონილად მი-ჩნე-ი, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფექტუ---დ კონტროლის მიზნით, ზუ---- ყი-----ს უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

5. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

ზუ----- ყი-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო უნდა გაუქმდეს.

ასევე უნდა გაუქმდეს ბო-----ის რაიონული სასამართლოს მიერ 2018 წლის 4

სექტემბრის განჩინებით ლე-- მეფ-----ს (1-----) კუთვნილი უძრავი ქონებაზე, მდებარე ქ.ბო----ი, გორგასალის ქუჩა N--ში, ს/კ 80.06.50.5--. ბო----ის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 3 სექტემბრის განჩინებით, ბრალდებულ ზუ---- ყი-----ის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით გამოყენებული გირაოს, ხოლო გირაოს თანხად განსაზღვრულ 1500 ლარის ექვივალენტურ ნაწილზე დადებული ყადაღა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, სსკ-ის 63-66-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

ზუ---- ყი----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 8 (რვა) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

ზუ---- ყი-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

გაუქმდეს ბო----ის რაიონული სასამართლოს მიერ 2018 წლის 4 სექტემბრის განჩინებით ლე-- მეფ-----ს (1-----) კუთვნილი უძრავი ქონებაზე, მდებარე ქ.ბო----ი, გორგასალის ქუჩა N--ში, ს/კ 80.06.50.5--. ბო----ის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 3 სექტემბრის განჩინებით, ბრალდებულ ზუ---- ყი-----ის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით გამოყენებული გირაოს, ხოლო გირაოს თანხად განსაზღვრულ 1500 ლარის ექვივალენტურ ნაწილზე დადებული ყადაღა.

ზუ---- ყი-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 31 აგვისტოდან - 2018 წლის 4 სექტემბრის ჩათვლით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბო----ის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალი-ნი